

La Ferrera

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli urbà, plaça Església, s/n
Emplaçament Just sobre l'església de Sant Joan de Vilada, per la banda nord.

Coordenades:

Latitud: 42.13739
Longitud: 1.92806
UTM Est (X): 411415
UTM Nord (Y): 4665587

Classificació

Número de fitxa 08299 - 33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Tot i que els elements estructurals no perillen, hi ha parts força deixades, com l'arrebossat d'algunes parets i la vegetació del jardí.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 1659101DG1615N0001GQ
Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres / Martí Picas INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dc., 27/03/2002 - 01:00

Descripció

La casa de la Ferrera és de les més emblemàtiques de Vilada, entre altres coses per trobar-se molt a prop del nucli urbà. Al cos més antic de la casa, de planta rectangular, s'hi ha anat afegint altres cossos en època moderna. La casa és formada per uns baixos, als quals es sobreposen dues plantes superiors i unes golfes. El que abans era un habitatge unitari ara s'ha convertit en diversos pisos. El conjunt, en general, presenta elements força interessants, però d'èpoques molt diverses. A la part de llevant, cal remarcar les dues voltes de mig punt que rematen les obertures de la balconada. A migdia, hi ha una gran eixida als baixos, formada també per diverses arcades, però d'època ja més moderna. No obstant això, l'element més significatiu és la torre que s'aixeca en una de les cantonades, entre la façana de llevant i la de migdia. La torre és de planta quadrada, amb unes robustes parets de pedra que a mitja alçada es converteixen en parets de maó. Al capdamunt de la torre, hom hi pot veure tres petites finestres a cada façana, totes elles en arc de mig punt. La teulada de la torre és de teula aràbiga, a quatre vessants. L'element més interessant de la torre són els caps de biga que sostenen la teulada, car en l'extrem d'alguns d'ells hi són esculpits rostres humans. Les edificacions situades al voltant de la casa són reaprofitades d'altres èpoques, com la pallissa, però algunes d'elles han estat transformades de forma medievalitzant. Els arcs de la pallissa, per exemple, s'han remodelat imitant unes arcades gòtiques. Davant de la casa, per la banda sud, s'hi obre un ampli jardí. En ell s'hi ha instal·lat taules i bancs de caràcter modernista. El pati també és ple de parterres amb vegetació decorativa. Enmig dels parterres s'hi aixequen alts xiprers, alguns d'ells modelats a partir de contínues podes. Dissortadament, fa poc temps s'ha dividit el pati en dos espais amb un mur d'uns 2 metres d'alçada, que espatlla la concepció inicial del conjunt. Sembla que a l'interior es conserven materials d'interès, com el mobiliari i les ceràmiques, ambdues coses de tall modernista.

Observacions:

La casa ha estat objecte de múltiples reformes, algunes sense massa èxit. Tot fa pensar que el projecte inicial, que pretenia convertir l'antiga casa pairal en una espai senyorívol, mai s'ha portat a terme en la seva totalitat, sinó que ha quedat a mig fer. Recentment s'han arranjat els murs de contenció del pati. Actualment la casa està dividida en dos habitatges independents, al qual s'accedeix utilitzant cada un l'accés pertinent est o oest.

Història

No hem trobat referències d'aquesta casa fins al segle XVIII. Aleshores trobem la casa i les terres contigües en mans d'Antoni Viladomat, un terratinent de Berga. L'extensió de la finca segurament era superior a l'actual, ja que a la recanació cadastral de 1766 es donaven com a afrontacions: el mas Sant Miquel, la Coromina, la Rectoria i terres del Soler. El cadastre també fa referència als seus horts, cultius i arbres fruiters. La finca sembla que va desenvolupar sempre activitats agropecuàries, fins que a començaments del segle XX la va adquirir l'empresari i contractista Teodor Miralles i Soler. Miralles va portar-hi a terme les transformacions més importants, fins a donar-li l'aspecte actual. Tot i que per una banda la casa actuava com a residència d'una família benestant, per altra banda també serví com a magatzem i oficines de moltes de les activitats empresarials que realitzava la família Miralles, per la qual cosa mai s'acabà de definir d'una manera concreta. Sembla que el projecte inicial, ideat pel mateix Teodor Miralles, no s'ha pogut acabar de realitzar. Actualment, s'ha adaptat com a segona residència. En algunes parts s'hi han realitzat obres de millora i condicionament, però altres evidencien el seu estat de deixadesa.

Bibliografia

SOCA (en curs: s. p).

